

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Terpsionis et Plutonis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

quasi per somnum spectatis.] Solent enim plerunque, qui quippiam magnopere exoptant, id in somno cernere, & vel extreme sortis homines aliquando magnifica quaedam somniare, quemadmodum Luciani nostri Micyllus, qui per somnum opulentissimus, experrectus, cetero quispiam erat Iro penè pauperior. g Septem opinor sunt.] Quis idem cadaver certatim captant.

IO ANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

πρὸς τὴν ἡμετέραν, in hereditetas, qui saepe ante quam captati mori videntur.
λογιστὴς :

Eucritis exoptant mortem Damonis; Charinusque;

Vt citius capiant minerua magna tenis :

Quis iubet illud Stygijs qui praesidet oris:

Ne alterius cupias ergo obitum ante diem.

SENEM me nosti.] ἐγὼ τῆς καὶ προσωπιγραφίας. Noy, Sycionium.] *Affirmatio.* Sed quid postea.] ἡ πρό-
ταξις. Viuere illum.] τὸ ἡλίπερον μίεθρον Adulatores
autem.] ἰσοφορά. Atqui absurdum.] αἰὲν πορορ καὶ
βίαιον. Quam enim ob causam.] ἀπολογία. Quod
autem.] αὐξήσις. Quamobrem.] *conclusio mandati.*
Sed tamen & ille.] ἀφῆγησις καὶ τὸ ἄκαρτος. Proinde
ipse.] ἄλλη ὠτολί. Illi autem in.] *Altera pars heredi-
petis. Alias res.] Conclusio.*

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ
ἐλέπτωνθον.

TERPSIONIS
& Plutonis.

P Virunio interprete.

TERPSION.

ΤΟΥΘ, ὃ Πλάτων, δίκαιον, ἐμὲ μὲν τεθνάναι, τριάκοντα ἔτη γεγονότα, ἢ ἂν ἔπειτα ἐννὴν ἔκοντα γέροντα

Utrumne hoc est, ὃ Plutonio, me quidem vita abijtisse, triginta cum sim annorum: Thucritum vero senem septuagenarium, & ultra, adhuc

ζήροντα Θούκετον βλῶ ἔτι;
 Πλό. Δικαίωτατον μὲρ οὐρ, ὃ
 Τερψίωρ, ἢ γε ὁ μὲρ βῆ, μηδὲ
 να ἀχόμεν. Θ. ἀρθανῆν τῶν
 φίλων, σὺ δὲ παρὰ πάντα τ'
 χρόνον ἐπιβόλην αὐτῶ, πει-
 εμίωσιν τὸν κλῆρον. Τερ. ὃ
 ἦ ἔχλω ζήροντα ὄντα, καὶ
 μή τι χήσαθαι ὡ πλεῖτω
 αὐτὸν διδάμνον, ἀπειθεῖν
 τῷ βίον, παραχωρήσαι τὰς
 νόμοις; Πλό. Ικανὰ, ὃ Τερ-
 ψίωρ, νομοθετῆς, τὸν μηκέ-
 τι ὡ πλουτῶ χήσαθαι δι-
 δάμνον, πὸς ἡδονὴν ἀρ-
 θνήσκων. τὸ δὲ ἄλλως ἢ Μοί-
 ρα καὶ ἡ φύσις διέταξεν.
 Τερ. οὐκ ἔμ τῶν τῶν αὐτῶ μα-
 τῆς διατάξεως, ἔχλω ἦ τὸ
 πρᾶγμα ἐξ ἧς πῶς γινώσκῃ, τὸν
 πρῶτον τῶν πρῶτον, καὶ
 μετὰ τοῦτον, ὅστις καὶ τῆ ἡλι-
 κίᾳ μετ' αὐτῶν; ἀνασφίφειδι
 δὲ μετὰ μῶς, μηδὲ βλῶ μὲρ
 τὸν πρῶτον, ὁ δὲ ὄντας πρᾶς
 ἔτι λοιπὸς ἐχούτῃ, μόγις ὄρωρ
 τα, οἰκίταις τέτρασιρ ἰπικε-
 κυφότη, κορύσις ἢ τῶν ἔτινα
 λήμης ἢ τὸς ὀφθαλμοὺς μετὸν
 ὄντα

adhuc viuere? PLVT. In-
 stissimum quidem, ὁ Τερ-
 psio. Nam etsi ipse viuuit,
 certè ad nullius tamen mor-
 tem affectus est: tu verò o-
 mni tempore illius heredi-
 tatem exspectans, eum mori
 avidissimè cupiebas. TER.
 Nonne opus fuerat, quum
 senex sit, neque aliq. decas
 terò suis vii diuitijs, locum
 dare iuuenibus? PLVT.
 Nouas, ὁ Terpsio, statuis le-
 ges, quum ad voluptatem
 diuitijs vii nequeat, ipsum
 è vita decedere. Aliuer au-
 tem & b Parca & natu-
 ra statuisse videtur. TER.
 Proinde hanc ob huiusces
 modi c accuso ordinem.
 decebat enim has res succ-
 cessione gradus fieri, sen-
 nem primò, deinde qui in
 ea atate sequeretur, mori:
 haudquaquam autem exera-
 ceri aut viuere, qui d ses-
 neclute decrepituus esset, qui
 tres duntaxat dentes ha-
 beat, cui vix deseruiunt o-
 culi, qui curuatur à quatuor
 famulis deducitur, deguttantes nares, lipposq. oculos
 habens,

ὄντα, οὐδὲν ἔτι ἰδὼν ἀδότα,
 ἔμφυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῆ
 νίων καταγλιόωρον: ἀπ-
 θνήσκων δὲ κακίστους, καὶ ἑρ-
 ρωμένους ἀτὸς νεανίσκους. ἀνω-
 τῆ ὡσαύτων τὸ τόγυ. ἢ τὸ τε-
 λωταῖον ἀδύνατα ἑρπύων, πό-
 τε καὶ τεθνῆξεν τῶν γερών-
 των ἕκαστος, ἵνα μὴ μάτρω
 ἀρῆναι ἐθεράπειον. νῦν δὲ
 τὸ πλὴν παροίμιας, Ἡ ἄμαξα
 τῆ βῆσθρον ποικίλεις ἑκέρει. Πηδ.
 ταῦτα μὲν, ὦ Τερψίον, πολὺν
 συνήλωτα γίνονται, ἢ περ σοὶ
 δλοκῆ. ἢ ἡμῶς ἢ τὴ παθόντων,
 ἀπορίοις ἐπιχάρετε, ἢ τοῖς
 ἀτέκνοις τῆ γερύων ἐσποια-
 τε, φέροντων αὐτῶς; τοιγαρῶν
 γέλωτα ὀφθαλμοκάνει, πῶς ἐ-
 κένων κατορυστόμοι, καὶ τὸ
 πρᾶγμα τοῖς ποικίλοισ ἡδι-
 σον γίνονται. ὅσων γὰρ ἡμῶς
 ἰκάνους ἀφ᾽ ἀνῆρ ἔχουσι,
 τοσοῦτον ἀπ᾽ ἀνῆρ ἰδὼν, πρᾶ-
 σθον ἀνῆρ ἡμῶς αὐτῶν. καὶ
 ἐλὼν γὰρ τινα ταύτων τέχνη
 ἰπιννοῦκασι, γρᾶων καὶ γι-
 ρόντων

quanto vos magis mori illos peroptatis, tanto plus omnibus
 quam gratissimum est. si ante eos vos mori cōtingat. Etenim
 nouā quandam in medium adducitis artem, aniculas atq; de-
 creptos

habēs, nihil deniq; volupta-
 tis degustans, haud aliud ex-
 sistens, quā^e animatum
 quoddam sepulchrum, ^f ab
 ipsa iuuentute derisum: &
 contra mori optimos atque
 robustissimos adolescentes.
 Nam hoc perinde esse vides-
 tur, ^g ac si flumina sur-
 sum deferantur. Aut sal-
 tem scire necesse foret quano-
 do & senum quilibet obiu-
 rus esset, ne quos, prout eis
 mos est, fallerent. Nunc ve-
 rò illud accidit quod pro-
 uerbio dici solet: ^h Qua-
 driga bouem sapissimē du-
 cit. PLVT. Hæc quidem,
 ὦ Τερψιο, prudentius fiunt,
 quā^m tibi profectō videntur.
 Verūm & vos quid passi es-
 stis quōd rebus alienis gau-
 detis, & senibus filijs orba-
 tis vosmet, tantoperē in ad-
 optonem traditis? quam ob-
 rem in derisum adducti, ab
 illis sepelimini: quod quidem
 plurimis fit periucūdū. Nam

φούτων ἐρωτήσῃ, καὶ μάστιγας
 αἰ ἄτηκνοι αἰ. μ. οἱ δὲ ἐτήκνοι,
 ὑμῶν ἀνέραςοι. καὶ τοι ποθε-
 λοὶ ἴδῃ τῶν ἐρωμένων, συ-
 νήκτες ὑμῶν τῶν πανουργίῶν
 τῷ ἐρωτῷ, ἢ καὶ τὰ χῶσι πα-
 θῶς ἐχούεις, μισῶν ἀντοῦς
 πλάττουσαι, ὡς ἢ αἰτοὶ ἐρα-
 σῶς ἐχούσι. εἴτε ἐν τῶς εὐ-
 θύκταις, ἀπεκλέωθησαν μὲν οἱ
 πάλαι διορυφορέσαστες: ὁ δὲ
 πᾶς, καὶ ἡ φύσις, ὡς περ ἐστὶ
 δίκαιον, ἐρατοῦσι πάντων:
 οἱ δὲ ὑποκρίουσι τοὺς δόλον-
 τας, ἀποσμυζέουσιν. Τερ. ἀ-
 λκῆ τὰ τὰ φῆς. ἐμὲ γὰρ ὁ δὲ
 κελῶ ὡς ὅσα κατ' ἐφαρῆν, ἀ-
 τεθνήξωμαι δὲ πάλαι, καὶ ὅπως
 ἐσοίμι, ὑποκρίωμαι, καὶ μὴ χι-
 ὄν τι, καθάπερ ἐξ ὠοῦ νεοτῆδος
 ἀτέλης, ὑποκρίωμαι; ὡς ἐγώ
 γινώσκω αἰτίκα οἰόμεν ὅτι ἐπι-
 βύσθην αἰτῶν τῆς σοφῆς, ἐπεμ-
 πῶν τὴν σοφίαν, ὡς μὴ ὑπερβάλ-
 νοιρ τὸ μ. οἱ ἀνέραςοὶ τῆ με-
 γαλαδωρεῶν, καὶ τὰ σοφὰ ὑ-
 πόφρονιδων ἄγρυπνος ἐκεί-
 πτω,

cū existimabam, tantò plus illi
 donorum mittebam, ut ne ἢ quī
 in amore concurrebant, muneribus
 me præclaris vincerent. Plerumque
 etiam præ nimia solitudine in somnis
 iacebam,

singula

crepitos cum amatis: præser-
 tim quidem, si liberis sint ora-
 bati. Qui verò liberos ha-
 bent, illorum vobis non est
 cura. Atqui ex ijs qui amā-
 tur, plurimi, minime vestri i-
 gnari astus, etiam si ipsis li-
 beros esse contingat, illos o-
 disse dissimulant, ut et ipsi
 habeat amatores. Inde ijs in
 testamento exclusis qui mu-
 nera diutissime obiulerunt,
 liberi, sicuti profectò dignū
 est, omnem eorum substan-
 tiam consequuntur: ac illi tri-
 stitia affecti, suaq; spe delu-
 si, dentibus fremunt. T. E. R.

Omnia hæc vera sunt quæ
 de me et Thuerito autumas.
 Quantū enim meorū ille de-
 uorauit, quā semper eū mo-
 ri putarem? Ac quoties ad
 eum ingrediebar, gemēdo, et
 internū quiddā perinde atq;
 ex ouo pullus aliquis immat-
 urus stridēdo, agriuidinē si-
 mulabat. Vnde quantò ci-
 tius eum ad sepulchrum du-

μὴν, ἀειθμῶν ἱκασα, καὶ ἴσας
τάπων. ταῦτα γὰρ μοι ἢ τοῦ
ἀπειθανῶν αἴτια γένηται, ἀε
γρηπνία, καὶ φροντισθῶν. ὁ δὲ
τοσούτων μοι δειλὰρ κατα-
πίων, ἰσασήκα βαπλομένω
πρώτῳ ἐπιγελῶν. Πλό. ἰδ-
γε, ὦ Θούκεις, ἴσως ἰπιμύκ-
σορ, πλοτῶν ἄμα, ἢ τῶν δὲ
ταρ καταγελῶν : μὴ δὲ πρό-
τερόν γε σὺ ἀποθανοίς, ἢ προ-
πίμψας πάντας τοὺς κόλα-
κας. Τερ. τῶ δὲ μὲν, ὦ Πλό-
τορ, καὶ ἐμοὶ ἠδὲ σορ ἤδη, εἰ
καὶ Χαειάδης πετιθνήσεται
Θουκείτο. Πλό. θαρῆρ, ὦ Τερ-
ψίωρ. ἢ Φάδωρ ἴδ, καὶ Με-
λαντῶ, καὶ ὅπως ἄπαντες
πετιθνήσονται αὐτῶ, ἢ οὐ τῶς
αὐτῶς φροντίσιν. Τερ. ἰ-
πωαῶν ταῦτα. ἴσως ἰπιμύκ-
σορ, ὦ Θούκεις.

Hi. Hec ego summo perè laudo, ὦ Thucrite. diuissimè viuas.

singula enumerans, ac vni-
quique disponens. Eaq̄ et
iam causa interius mihi
fuit, cura videlicet & vigi-
lia. Ille autem deglutito hoc
illectamento meo tanto, ad-
stetit mihi quando sepeliebar
paulò ante, arridēs PLVT.
Euge, ὦ Thucrite, diuissimè
viuas, vnà & diuissis abun-
dant, & huiusmodi homi-
nes deridens : neque prius
moriaris, quàm hos blatis-
tores cunctos præmitas.

TER. Hoc quidem, ὦ Plus-
to, periucundum mihi foret,
si ante Thucritium Chortas
des vita decederet. PLVT.
Bonì animi sis, ὦ Terpsio : &
Phido etiam, & Melantus, &
omnes penitus ipsam præce-
dent, suis ipsorū curis conse-

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

Terpsionis cum Platone expositulatio, quòd senes
iunioribus superuiuant. Pluto autem docet omni-
bus ex æquo moriendum, nec vllis viribus arceri fieri
necessitatem. Diuina enim decreta non commutan-
tur, humanæ leges pro tempore variantur. Hoin. O-
dyll. γ :

At verò mortem communiter omnibus equam

A dilecto homine, neque dii depellere possunt,

Quem funesta dies fati iam iam vrget acerbi. Hinc mors
παρά γ' & nomini parcens seu omnia venans.

a Ad nullius mortem affectus.] Heredipete alienis
funeribus inhiant, & per morses incerta spe bona aliena captant.
Sed captant se sepe capti sunt. b Parca & natura.] Parca-
rum fufis aium mortalium enolui fabulantur poëta. Quin &
theologi metam viam fatalem, periodum appellant, quam præ-
tercurrere nulli fas fit. c Accuso ordinem.] cum quod
prius est natura, posterius referitur. d Senectute decre-
pitus.] Recentes aliquod senectutis incommoda, qua morbus
est. Vnde illud Horatii in Arte poëti.

— (ubeunt morbi tristisq; senectus. e Anima-
tum quoddam sepulchrum.] Terpsion, Thucritum senem
decrepitum ἐπιψύχον νεκρὸν τέρπον. i. viuum sepulchrum sine cada-
uer appellat, qui prouerbiali figura vititur Sophocles in Antigo-
ne. Huc pertinet etiam illud Mimi Laberij apud Gellium: Simi-
lis sepulchris nil nisi nomen recineo. f Ab ipsa iuuentute
derisum.] Aetas illa se esse despiciatui omnibus. g Ac si
flumina fursum deferantur.] Terpsion heredipeta delusus
Plutone inculsat, quod ipse iuuenis adhuc morte preceptus es-
set, superstitie Thuerio sene, quem captauerat, idq; contra natu-
ralem ordinem. αὐτὸν γὰρ ποταμῶν τὸ ἴσθη, inquit. Iudicans pri-
stinum rerum ordinem, legitimasq; rerum vices inuerti atque o-
mnia præposterè fieri. Rursus idem Lucian, vsurpat hanc paræ-
miam in Apologia Libelli, αἰετὶ τ' ἐνὶ μισθῷ στωρῶται. h Qua-
driga boièm.] De re que præposterè geritur, veluti si ratio
pareat affectui. Translata metaphora à plastris per decliue
retrolabentibus, vnaq; secum bovem auferentibus. i Causa
interitus mihi fuit.] Fit autem sæpenumero, vt heredipeta,
& qui testamentis inhiat, mortemq; alterius expectat, prior ipse
moriatur, etiam si iunior aut robustior fuerit. Nam ipsa hominis
vita fragilis & incerta res est, & quouis casu abruitur. Igitur
Cum dubia & fragilis sit nobis vita tributa,
In morte alterius spem tu tibi ponere noli.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

Expositio, quod plerique senes iunioribus
superuuant.

Accusat Parcas iuuenis, quod mortuus ante
Sit, quam g. bbofus Tueritus ille senex.
Huius opum cupidi praecidit stamina Clotho:
Possibile est iuuenes ergo perire breui.

IVSTVM NE hoc.] *Propositiō à rei indignitate. Iustiffi-
mum quidē.] δὲ πῶς κείνου cum assueuatione. Nam & si ipse.]
Ratio ex comparatione. Nōne opus fuerat.] *Regerit ab
a quo. Cūm senex sit.] ἡλύσις τῶ ἐσοῦσιν. Nouas, ὁ Ter-
psilo.] μετῴστος. Proinde hanc.] πῶς ἔγωγε ἤγ' ἀπίστα.
Deccebat enim.] αἰτιολογία, ἡ θῆσις. Haudquaquam.] ἡ ἀγ-
sis. Qui senectute decrepuit.] ἡλικία φη' senis decrepiti.
Et contrā mori.] ἀπίστος. Nam hoc perinde.] ἡ κατα-
σκαδὴ ἡρωατικῆ. At fateri.] Ἄλtera pars. Nunc verò.]
Conclusiuncula. Prouerbio dici solet.] παρομοία. Ve-
rūm & vos.] ἀνασκαδὴ expositulatiōnis sive querelae. Quod
reb. alienis.] ἡ ἀπίστος ἡρωατικῆ. Nam quanto vos magis.]
ἡ αἰτιολογία. Etenim nouam quandam.] ἡ κατασκαδὴ. Atq;
ex ijs.] ἐπιβεβαιώσις. Omnia haec vera.] Confessio. Quan-
tum enim.] Ratio per ἀφήγησιν. Ac quoties.] Thucridi calli-
didas. Perinde atque.] ἡλικίσις. Vt ne ij qui amore.] πῶς
σεαχούσιν. Plerumque.] ὁ λογισμὸς. ἢ τελικὸν αἰτίον. Ea que
etiam.] τὸ ἐπιβουλή Ille autē deglutito.] *Redit ad Thucridiū.
Euge, ὁ Thucrite.] ἡ ἀρχαία. Hoc quidem, ὁ Pluto.] ἡ
ἀρχαία. Boni animi.] τὸ πνευματικόν. Hæc ego.] Clausula.
ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΖΕΝΟΦΑΝΤΑΕ
καλλιδημίδου.
Callidemida.***

Erasmo Roterodamo interprete.

ZENOPHANTES.

ΣΥΝΕ, ὁ Καλλιδημι-
δου, πῶς ἀπίστα;
ἢ ὅ μιν φη', ὅτι πα-
ρασίτῳ

A T tu Callidemides,
quo pacto interfisti?
Nam ipse quemad-
modum ^a Dinia ^b πα-
ρασίτῳ